

§ 2. Til de i § 1 omhandlede Foranstaltninger kan Kommunalbestyrelserne i København, paa Frederiksberg, i Købstæderne og Marstal samt i Landkommuner med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste almindelige Folketælling var mindst 1 500 Indbyggere, *anvende indtil 85 Kr. og i de øvrige Kommuner indtil 50 Kr. gennemsnitlig pr. understøttet Person.* Udgifterne kan dog, for saa vidt angaar København, Frederiksberg, Købstæderne og Marstal samt de fornævnte Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, *ikke overstige 6 Kr. og, for saa vidt angaar de øvrige Kommuner, 4 Kr. pr. Indbygger* efter det i Kommunen senest afholdte Mandtal.

Kommuner, af hvis Beboere et i Forhold til Befolkningstallet *særlig stort Antal er vanskeligt stillet* af de i § 1, Stk. 1, nævnte Grunde, kan, saafremt Forholdene gør det paakrævet, med Socialministerens Samtykke træffe Foranstaltninger ud over de i Stk. 1, Pkt. 2, nævnte Maksimumsbeløb, dog saaledes, at det samlede Beløb til de omhandlede Foranstaltninger ikke maa overstige *henholdsvis 8 og 6 Kr. pr. Indbygger* for de i Stk. 1 omtalte 2 Grupper af Kommuner.

Ifølge Lovens § 3 *refunderer* Statskassen $\frac{3}{4}$ af en Kommunes Udgifter i Henhold til denne Lov. Der skal efter Socialministerens nærmere Bestemmelse ydes Kommunerne passende *Forskud* paa den dem tilkommende Refusion.

§ 4 udtaler, at de i Loven omhandlede Foranstaltninger ikke medfører de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger og ikke har Indflydelse paa Modtagerens Erhvervelse af Forsørgelseret.

Lovforslagets 1. Behandling i *Folketinget* foregik Dagen efter Fremsættelsen, den 17. December. Socialdemokraternes Ordfører (*Einer Jensen*) anbefalede Gennemførelse af Forslaget hurtigst muligt, den radikale Ordfører (*Rager*) troede ikke, det vilde være nødvendigt at foretage Ændringer, men fandt dog en Udvalgsbehandling naturlig, og Retsforbundets Ordfører (*Gregersen*) erklærede, at Spørgsmaalet alene var, om Hjælpen skulde ydes som Fattighjælp eller uden Fattighjælps Virkninger, og Partiet ønskede ikke flere ind under egentlig Fattigforsørgelse end højst nødvendigt. — Paa Venstres Vegne udtalte *Søren P. Larsen*, at man ikke paa Forhaand vilde afvise en Forhandling om Lovforslaget, men ønskede det betragtet som et Led i en samlet Plan til Hjælp for dansk Erhvervsliv. Taleren pegede dernæst paa Muligheden af at benytte Naturalier (Brænde og Oksekød) som